

IVAN GÁLFFY 15. 7. 1933

Ivan Gálffy sa narodil v roku 1933 v Partizánskej Lupči. Od roku 1954 pracoval 22 rokov v Horskej službe TANAP-u, od roku 1976 vykonával funkciu ústredného náčelníka Horskej služby na Slovensku. Od roku 1954 do roku 1968 bol reprezentantom Československa v horolezectve. Od roku 1968 do roku 1972 bol predsedom Trénerskej rady reprezentantov horolezectva Československa. Od roku 1983 do roku 1988 bol predsedom Československého horolezeckého zväzu a od roku 1986 do roku 1992 predsedom Československého výboru Horskej služby.

Od roku 1950 uskutočnil vo Vysokých Tatrách 700 výstupov, z toho niekoľko desiatok letných a zimných prvovýstupov. 5 prvovýstupov absolvoval v pohorí Hindukuš. V rokoch 1965-1987 bol Ivan Gálffy vedúcim ôsmich Tatranských, slovenských i československých expedícií do Himaláji. Stál na vrcholoch Kangchenjunga (8 598 m) a Janmu (7 710 m) a úspešne prvovýstupy absolvoval na Makalu (8 476 m) a Lhotse Shar (8 400 m). Ivan Gálffy je spoluautorom kníh Nanga Parbat a Makalu, autor mnohých článkov s te-

matikou horolezectva a horskej služby. Spolupracoval na filmoch Medená veža a Orlie pierko i na seriáloch Po južnej Amerike či Záchranári.

Ivan Gálffy je nestorom slovenského a československého horolezectva i tatranskej horskej služby. Svojimi športovými výkonmi zviditeľnil Vysoké Tatry na celom svete.

KAROL MEDVEĎ 10. 9. 1913

Karol Medveď sa narodil v roku 1913 v Hronci. Od roku 1957 pôsobil vo Vysokých Tatrách. Takmer 18 rokov pracoval v Telovýchovnej jednote Slovan Smokovce na úseku údržby a výstavby športových objektov. Pomáhal stavať mnohé športoviská existujúce na území Vysokých Tatier. Do dejín športu vo Vysokých Tatrách ale i na Slovensku sa zapísal predovšetkým ako rozhodca bežeckého i zjazdového lyžovania. Karol Medveď bol medzinárodným rozhodcom FIS a v tejto funkcii pôsobil na mnohých súťažných podujatiach na Slovensku i v zahraničí. Spomenúť možno Velkú cenu Slovenska, Velkú cenu Demänovských jaskýň, Bezroukov memoriiál či Tatranský pohár, kde bol hlavným rozhodcom počas celej jeho existencie. Roz-

hodoval aj na Zimných olympijských hrách v Innsbrucku, či na Svetových pohároch v Holmenkholene a Cortine d'Ampezo. Ako technický delegát FIS pôsobil na Zimných olympijských hrách v Grenobli a na Majstrovstvách sveta v klasických lyžiarskych disciplínach vo Falune. Bol hlavným rozhodcom pre behy Majstrovstiev sveta 1970 vo Vysokých Tatrách. Karol Medveď je držiteľom Ceny Slovenského olympijského výboru Fair Play za celoživotné dodržiavanie tohto princípu pri výkone rozhodcovskej činnosti v lyžovaní, pričom v tomto duchu vychovával aj nových lyžiarskych rozhodcov. Karol Medveď uplynulé desaťročia nechýbal v roli rozhodcu alebo spoluorganizátora na žiadnych lyžiarskych pretekoch vo Vysokých Tatrách, nevynímajúc nespočítateľné množstvo malých pretekov, adresovaných len tatranským deťom a mládeži. Práve tieto podujatia formovali ich vzťah k lyžovaniu. Svojím dielom sa tak nezmazateľne pričínal o rozvoj lyžiarskeho športu v našich veľhorách.

JÁN TEREŽČÁK 3. 10. 1924

Dr. Ján Terežčák sa narodil v roku 1924 v Kysaku. Od 50-tych ro-

kov minulého storočia pracoval ako hlavný tréner mestskej lyžiarskej základne, keď tu vykonával aj funkciu ústredného trénera pre Slovensko. Koncom 50-tych rokov postavil na Štrbskom Plese 5 i 15 kilometrové okruhy prvých štandardných lyžiarskych tratí, čo výrazne ovplyvnilo úspech kandidatury Vysokých Tatier na organizovanie Majstrovstiev sveta 1970. V tom istom čase postavil v Tatranskej Lomnici prvú umelú bežeckú lyžiarsku dráhu na svete, na ktorej sa dalo lyžovať aj v lete a slúžila do roku 1968. Ján Terežčák ako tréner vchoval mnohých vynikajúcich štátnych reprezentantov v lyžovaní. V rokoch 1969-70 bol ako autor pôvodných bežeckých tratí v Mlynickej doline poverený ich dostavbou a organizáciou Majstrovstiev sveta 1970. Počas nich predviedol pred zrakmi odborníkov z celého sveta snehovú úpravu lyžiarskych tratí pomocou strojovej mechanizácie vlastnej konštrukcie. Po roku 1970 vykonával dobrovoľnú funkciu riaditeľa Tatranskeho pohára a mnohých iných pretekov realizovaných vo Vysokých Tatrách. Ako technický delegát FIS absolvoval v roku 1980 Zimné olympijské hry v Lake Placid. Posledných 10 rokov v zamestnaní pracoval ako hlavný tréner a metodik strediska vrcholového športu na Štrbskom Plese. V súčasnosti v dôchodkovom veku je predsedom komisie výstavby bežeckých lyžiarskych tratí pri Slovenskom lyžiarskom zväze. Napísal viacero odborných článkov, je autorom Dejín lyžovania na Slovensku do roku 1944, ďalej trojjazyčnej publikácie k 90-tinám organizovaného lyžovania na Slovensku a knihy Bežecké lyžiarske trate na Slovensku. Do vydania má pripravený 480-stranový rukopis druhého dielu Dejín lyžovania – po roku 1945. Ján Terežčák postavil a zaviedol do praxe na celom území Vysokých Tatier systém bežeckých lyžiarskych tratí, ktorý komplexne rieši aj otázku ochrany prírody. Vysoké Tatry sú neodmysliteľne späté s týmto nestorom bežeckého lyžovania, ktorého meno sa navždy zapíše do dejín.

Tento rok sa mesto rozhodlo oceniť osobnosti za celoživotný prínos pre šport vo Vysokých Tatrách. Otvorila sa Športová sieň slávy. Keďže je to prvýkrát, slávnostne uviedli až troch ľudí. Z tejto milej udalosti by sa mala stať tradícia a možnosť, ako vzdať hold ľuďom žijúcim aj pre iných, nielen pre seba.

„Chceme tu každoročne uvádzať

športovcov, trénerov a funkcionárov, ktorí sa desaťročia snažili o rozvoj športu.“ vyslovil želanie primátor mesta Ján Mokoš. Ocenení neskrývali dojatie a zadostučinenie. „Keď som prišiel do Tatier pred 50 rokmi, nemyslel som si, že sa mi dostane takéhoto ocenenia a je to pre mňa česť. Považujem to za ohodnotenie aj mojich priateľov, spolulezcov, kolegov z horskej služby

s ktorými som strávil veľa krásnych chvíľ,“ povedal Ivan Gálffy, prvý z ocenených. Pán Karol Medveď sa bohužiaľ nemohol zúčastniť slávnostného večera, pretože pri jeho úctyhodných 92 rokoch mu to nedovolil jeho zdravotný stav a nedoliečené zranenie zo zimy. Cenu prevzala jeho dcéra Milica Knotová: „Mám odovzdať úprimnú vďaku za toto ocenenie, ale mám

povedať, že všetka jeho činnosť nebola len jeho zásluhou, ale takisto jeho spolupracovníkov a priateľov. Žiaľ, mnohým, ktorým by sa chcel poďakovať, už nie sú medzi nami.“ Do tretice vystúpil na pódium Ján Terežčák, aby si z rúk primátora prevzal ocenenie: „Ďakujem za ocenenie a verím, že budem ešte nápomocný pri realizácii nových projektov.“ (ija)